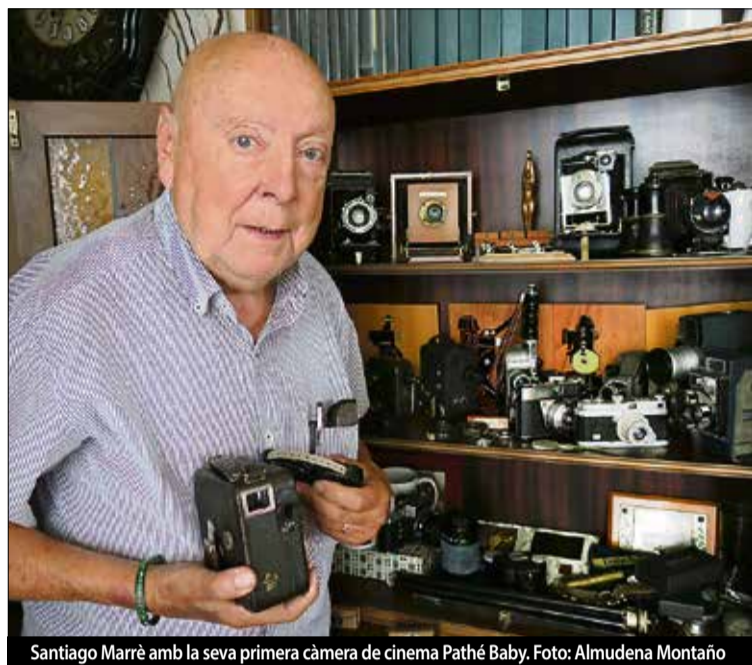

“Les imatges de cinema familiars són molt importants per explicar la història i cultura catalana”

Santiago Marrè amb la seva primera càmera de cinema Pathé Baby. Foto: Almudena Montaña

ALMUDENA MONTAÑO INDIA

La història de Catalunya es crea amb les dates històriques, però també amb les trames familiars que es recullen en cintes domèstiques i que passen de pares a fills. El calellenc Santiago Marrè, president honorífic de Foto Film Calella, és conscient del valor d'aquestes imatges i durant anys les ha recopilat i les ha entregat a l'arxiu de la Generalitat de Catalunya. Per aquesta tasca de creació, recerca, conservació i divulgació d'imatges cinematogràfiques històriques, aquest estiu la Generalitat li ha lliurat la Creu de Sant Jordi.

S'esperava rebre aquest premi?
Fa 4 anys l'alcalde de Calella va proposar que em donessin la Creu de Sant Jordi i va iniciar una recollida de signatures. Anava passant el temps i ningú es pronunciava, així que vaig pensar que no prosperaria. De sobte vaig rebre una trucada del Conseller de Cultura a l'exili, Lluís Puig, que em trucava des de Brussel·les per explicar-me que m'havien seleccionat per entregar-me la Creu de Sant Jordi!

Devia quedar aturat! Què és el primer que li va dir?

Li vaig preguntar si havia d'anar a Bèlgica a recollir el guardó...I em va contestar que no calia, que me l'entregarien a Barcelona.

Quin tipus de material cinematogràfic ha recuperat i conservat?

Sobretot imatges familiars i de la ciutat de Calella que estaven oblidades i escampades pel municipi.

Quines li han cridat més l'atenció?

Un dels primers publipreportatges realitzats a Espanya: es va filmar el 1910 i contenia el procés d'elaboració de la pasta La Flor del Dia, de la fàbrica pastes Saula de Calella, que als anys 60 va passar a formar part del Grup Gallo. Aquestes imatges estan a l'arxiu de la Generalitat.

Quins altres documents ha trobat?

Molts documents de Calella, com per exemple la inauguració de la biblioteca popular Costa i Fornaguera, i algun reportatge sobre el poble d'Arenys de Munt, de fa 80 anys, amb format 9,5.

Per què aquest afany per conservar-les?

Les imatges de cinema familiars són molt importants per explicar la història i cultura catalana.

Què ha fet per recuperar cintes?

Vam fer un treball a través de la Filmoteca de Catalunya per recuperar imatges familiars. Poc després es va passar per TV3 un anunci on es demanava que la gent que tingués pel·lícules antigues no les llancés, que les enviessin a la Filmoteca. Van arribar milers de rotllos de pel·lícula.

I què se n'ha fet d'aquelles imatges?

Malauradament encara estan per veure.

Per què?

Per manca de recursos econòmics i personal.

A banda d'entregar-les a l'arxiu de la Generalitat, heu utilitzat aquestes imatges per alguna altra finalitat?

Sí. Per promocionar nous valors del cinema, la Ma Encarnació Soler -doctora en Història de l'Art- i jo, col·laborem amb l'escola Euclides de Pineda. Els proporcionem als alumnes pel·lícules en format 9,5 de les quals no coneixem l'autor, perquè creïn treballs nous basats en aquelles idees. Ja fa 3 anys que es fa i s'han aconseguit prop d'una desena de treballs molt interessants de 6 o 7 minuts cadascun.

Com va començar aquesta afició pel cinema local i familiar?

Des de petit, perquè ho veia en el meu pare, i de seguida em vaig aficionar. Ell era industrial tèxtil però va ser autodidacta en el món de la fotografia. S'havia creat tot sol els aparells i ampliadors de forma rústica. Jo vinc del ram tèxtil i posteriorment el meu hobby em va portar a dedicar-me professionalment a les arts gràfiques.

Amb quina màquina va començar vostè?

Amb una càmera de la marca Pathé Baby. Llavors jo tenia aproximadament 13 anys i vaig trobar a casa un rotllo de pel·lícula familiar de cinema. El projector estava molt deteriorat i vaig localitzar a Barcelona un lloc on me'l van posar en marxa.

Quants vídeos familiars conserva?

Ufff! Molts! Tinc desenes de DVD d'activitats que hem realitzat. He tingut molta feina a conservar i arxivar tot el material familiar i de l'entitat Foto Film Calella. Als anys 60 els vaig començar a arxivar en VHS, després amb cinta mini i ara amb targeta SD.

Quan edita els vídeos els retalla molt?

Els familiars em sap greu retallar-los, perquè en un hi surt el nen, en l'altre la nena... però quan els miro tres o quatre vegades agafaria les tisores i ho retallaria tot perquè es fan pesats! El consell que dono a tothom és que quan es comença una feina d'edició de vídeo cal acabar-la ràpid perquè sinó queda sense fer. A vegades m'he tornat mico buscant una música concreta per a les imatges... que he trobat 10 anys després!

Quins altres consells vol donar a les famílies que conserven cintes antigues a casa?

Que evitin les humitats. Jo he perdut moltes imatges familiars degut a la humitat.

Consell donat!

Ah, i que posin la data de les fotografies, perquè sinó costa molt deduir-la.

Actualment hi ha molta gent que grava amb el mòbil tot el que fa. També s'haurien d'arxivar aquestes imatges?

I tant! I que s'enviessin a algun arxiu públic per classificar-les.

Els telèfons mòbils ofereixen imatges de molta qualitat. Les noves tecnologies són molt bones, però alhora fan desaparèixer la unió de les entitats, ja que tot es comenta pel WhatsApp.

Amb el Foto Film Calella fa més de 40 anys que organitzeu les Trobades Internacionals de Cinema 9,5 i el Mercat del Col·leccionista. Ve molta gent de fora?

Hem tingut aficionats de tot el món que han vingut al FestImatge, que se celebra un cap de setmana del mes d'abril. Alguns repeteixen des de la primera edició. Però caldria que el jovent agafés el relleu. Durant la fira també organitzem un mercat del col·leccionista i una projecció de cinema de pel·lícules fetes pels autors.

Molt interessant...

I el més curiós és que els autors venen amb la pel·lícula sota el braç. Són molt conservadors i no envien mai res per correu perquè tenen por que es faci malbé o es perdi.

Quines altres accions farà amb el Foto Film Calella?

Per la fira de Calella que se celebra aquest mes de setembre, Foto Film Calella exposarà uns plafons que explicaran que he aconseguit la Creu de Sant Jordi. He tingut sempre molt bons companys amb els quals hem col·laborat per tirar endavant les activitats. A poc a poc vull que hi hagi un relleu. Vaig ser membre fundador l'any 1966 i primer president de l'entitat. Quan l'associació va aconseguir els 25 anys de vida vaig dir que plegava i llavors em van fer president honorífic.

A nivell internacional vostè també ha rebut reconeixements del món del cinema.

Sí, em fa molta il·lusió haver rebut la medalla de la UNICA, la Unión Internationale de Cinema Non Professional. ■

La Creu de Sant Jordi que va rebre. Foto: A. Montaña

Marrè rebent la felicitació de Torra. Foto Aj. Calella

Màquines de cinema antigues de la seva col·lecció. Foto: A. Montaña